

Llei 25/2004, del 14 de desembre, de residus

Índex

[Mostra/Amaga]

- Exposició de motius

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 14 de desembre del 2004 ha aprovat la següent:

Llei 25/2004, del 14 de desembre, de residus

Exposició de motius

En el decurs dels darrers vint anys s'ha desenvolupat a escala mundial una concepció moderna de la gestió dels residus. El Conveni de Basilea sobre el control de moviments transfronterers de residus perillosos i la seva eliminació, adoptat el 22 de maig de 1989, va ser el primer document global que sintetitzava la voluntat internacional en matèria de tractament de residus. Els elements d'un enfocament modern i integrat dels residus es posen en relleu en els capítols 20, 21 i 22 de l'Agenda 21, adoptada el juny de 1992 per la Conferència de les Nacions Unides sobre el medi ambient i el desenvolupament.

El Govern, conscient de la necessitat d'abordar els problemes de medi ambient d'una manera global i en acord amb la resta de països europeus, ha anat adequant-se a les línies d'actuació comunes derivades del règim internacional de gestió dels residus i dels textos comunitaris. En aquest sentit, es pot destacar l'adhesió al Conveni de Basilea, que va entrar en vigor a Andorra l'1 de novembre de 1999; el Pla nacional de residus d'Andorra, aprovat pel Govern en la seva sessió del 10 de gener del 2001; i aquesta Llei, que permet dotar el Principat d'Andorra d'una normativa que assegurí una gestió de residus ecològicament racional, segura, transparent, amb visió de llarg termini i capacitat d'adaptació als reptes del futur i de les noves tecnologies; en definitiva, una gestió dels residus sostenible. La normativa bàsica que fins ara regulava la gestió dels residus a Andorra era la Llei de residus sòlids aprovada pel Consell General el 31 de juliol de 1985. Aquesta normativa ha quedat clarament obsoleta. Cal ampliar-la i modernitzar-la mitjançant una nova Llei de residus adaptada als reptes de la societat andorrana del segle XXI, tenint en compte les necessitats de les generacions futures, tal com ho preveu l'article 31 de la Constitució.

L'objectiu bàsic d'aquesta Llei és permetre al Govern de dur a terme una gestió ambientalment racional dels residus de manera que garanteixi la preservació de la salut de les persones i la protecció del medi ambient, i proveir el marc jurídic necessari per a la realització dels objectius del Pla nacional de residus.

Aquesta Llei vol incorporar una normativa de residus plenament compatible amb la dels països veïns i en aquest sentit s'ha d'entendre l'aplicació als processos d'incineració de la Directiva 2000/76/CE del Parlament Europeu i del Consell, del 4 de desembre de 2000, relativa a la incineració de residus, i les referències a la normativa de la Unió Europea en matèria de residus i, més concretament, a la Directiva 94/62/CE del Parlament Europeu i del Consell, del 20 de desembre de 1994, relativa als envasos i als residus d'envasos, a la Decisió de la Comissió 96/350/CE, del 24 de maig de 1996, per la qual s'adapten els annexos II.A i II.B de la Directiva 75/442/CEE del Consell, relativa als residus, a la Directiva 1999/31/CE del Consell, del 26 d'abril de 1999, relativa a l'abocament de residus, a la Decisió de la Comissió 2000/532/CE, del 3 de maig de 2000, que estableix la Llista europea de residus, a la Directiva 2002/96/CE del Parlament Europeu i del Consell, del 27 de gener de 2003, relativa als residus d'aparells elèctrics i electrònics, a la Directiva 2003/4/CE del Parlament Europeu i del Consell, del 28 de gener de 2003, relativa a l'accés del públic a la informació mediambiental i a la Directiva 2004/12/CE del Parlament Europeu i del Consell, de l'11 de febrer de 2004, per la que es modifica la Directiva 94/62/CE relativa als envasos i als residus d'envasos.

La Llei segueix els criteris jeràrquics comuns europeus d'opcions per a la gestió de residus, que també es van aprovar en el Pla nacional de residus: prevenció, reutilització, reciclatge, valorització energètica i eliminació segura.

La Llei integra els elements rectors del principi d'internalització de costos de la contaminació ambiental pels agents de producció, comunament anomenat "qui contamina paga". Aquest principi general, inspirat per teories econòmiques, es va veure consagrat en la Declaració de Rio sobre medi ambient i desenvolupament, del juny de 1992, i s'aplica de forma molt àmplia en tots els àmbits de protecció ambiental.

S'inclouen en l'àmbit d'aquesta Llei els residus sòlids, però també els residus líquids que, per les seves característiques altament contaminants, no es poden considerar aigües residuals. Per als residus amb normativa específica, com ara la runa d'obra, la normativa present és aplicable en els aspectes no establerts per la normativa específica. El Govern es reserva la facultat de desenvolupar en el futur normes tècniques relatives a la gestió de residus específics i perillosos, seguint els criteris que estableixi la normativa comunitària.

La Llei defineix els rols respectius dels diversos actors encarregats de la gestió dels residus, ja siguin administracions públiques, ja siguin entitats privades. Es respecta i es desenvolupa el repartiment de competències entre el Govern i els comuns, tal com preveu l'article 4.10 de la Llei qualificada de delimitació de competències dels comuns, del 4 de novembre de 1993, i s'estableix l'obligatorietat per als comuns de prestar el servei de recollida selectiva dels residus sòlids urbans que en faciliti l'aprofitament posterior. El servei de recollida selectiva

cobreix d'una banda la recollida dels residus reciclables en contenidors separats i, de l'altra, la instal·lació de deixalleries comunals que complementen el sistema. Finalment la Llei, amb la finalitat d'anar potenciant progressivament la reutilització i el reciclatge dels residus, preveu la possibilitat d'instaurar en el futur altres programes i sistemes de recollida selectiva, així com un centre de triatge, i estableix l'obligació de realitzar els estudis necessaris per establir una estratègia encaminada a reduir els residus biodegradables a eliminar de conformitat amb les pautes que estableixi la Unió Europea.

El Pla nacional de residus és el document bàsic que defineix els principis fonamentals de la gestió moderna dels residus del Principat d'Andorra i l'instrument estratègic que orienta i guia la política de residus del Govern. S'estableix l'obligatorietat de revisar, com a mínim, cada cinc anys els objectius d'aquest Pla i per a aquest efecte es crea la Comissió de Coordinació i Desenvolupament del Pla.

Amb l'objectiu d'assegurar la més gran transparència en la gestió dels residus, es reconeix el dret a l'accés a la informació ambiental, s'estableixen diversos mecanismes d'informació a la població, es creen les comissions d'informació i vigilància dels centres de tractament tèrmic de residus i d'abocadors de residus perillosos i es fomenta la participació activa de la societat en la Comissió de Coordinació i Desenvolupament del Pla nacional de residus.

La Llei defineix les responsabilitats dels diferents actors que intervenen en la producció i la gestió dels residus, i afirma també el principi de la responsabilitat compartida. Aquest darrer principi implica que totes les parts implicades en la generació i la gestió de residus han d'assumir la seva part de responsabilitat en els problemes creats i treballar en concert per a la seva solució.

S'estableix el règim al qual s'han d'adequar la producció, la possessió i la gestió de residus, de tal manera que es manté el nivell mínim d'intervenció administrativa, que s'articula simultàniament amb la participació del sector privat. Es declara l'obligatorietat de lliurar els residus a l'Administració o a un altre gestor autoritzat, s'estableixen les condicions necessàries per exercir la condició de gestor de residus, es fixen les bases per poder declarar com a serveis de titularitat pública les gestions de determinats residus i s'autoritza la possible prestació de determinats serveis públics en règim de concessió administrativa.

D'acord amb els criteris jeràrquics establerts per la Llei, es preveu que el Govern, amb el concurs de la Comissió de Coordinació i Desenvolupament del Pla nacional de residus, seguint les pautes i els objectius de la normativa comunitària, elabori i desenvolupi les accions encaminades a la prevenció en la generació de residus i al foment de la recollida selectiva, la reutilització i el reciclatge.

D'altra banda, la Llei dedica dues seccions específiques a la gestió d'abocadors i als centres de tractament tèrmic de residus. Per assegurar el respecte del principi general enunciat a l'article 21 d'aquesta Llei, el funcionament d'aquestes instal·lacions ha d'estar regulat de forma precisa per tal d'obtenir un nivell elevat i uniforme de protecció de la salut de les persones i del medi ambient en tot el territori andorrà.

Així mateix, el Govern podrà desenvolupar per via reglamentària les condicions tècniques d'admissió de residus i d'explotació dels abocadors i dels centres de tractament tèrmic de residus. Nogensmenys, en la Llei es defineixen elements bàsics importants que cal preveure des del principi i que han de regir els futurs reglaments.

Finalment, tenint present un enfocament modern de la gestió de residus, la Llei preveu que les administracions públiques, en l'àmbit de les seves competències, puguin establir instruments de caràcter econòmic i mesures d'incentivació per tal d'assolir els objectius fixats i cobrir els costos de la política de gestió de residus.

Es dicten normes per a la inspecció i la vigilància del règim d'obligacions fixades per la Llei. Per a les actuacions en què la gestió incorrecta dels residus ocasioni danys al medi ambient, s'estableix l'obligatorietat per als responsables de reparar els danys causats. Si escau, l'Administració queda facultada per fer-se càrrec de la reparació de manera subsidiària; les despeses d'aquesta reparació van a càrrec de l'infractor. Pel que fa als casos en què es presumeixi o es constati que hi ha un perill per a la salut de les persones o existeixi un risc de perjudici greu i irreversible per al medi ambient, s'estableix la facultat per part de l'Administració d'adoptar mesures cautelars.

Registreu-vos a LesLleis.com per
accedir al contingut complet d'aquesta pàgina.

